

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontleen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EDEN: ELKE DAG ECHTE NATUUR

Een absurde komedie in twee bedrijven

1880
door

Jelle Sophie en Manuel van Lierde

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3486

PERSONAGES

(4 dames – 3 heren)

MARK :

MONIKA, zijn vrouw :

JAAP :

RIET, zijn zuster :

YANNICK :

CINDY :

WENDY, vriendin van Cindy :

Achtergronden van de personages:

Mark is de ‘volgzame’ man van Monika. Hij was chauffeur bij bussen ‘De Polder’. Hij zat al enige tijd thuis omdat hij te veel schooluitstapjes moest doen. Daarom ging hij mee in het plan van zijn vrouw.

Monika wil dichter bij de natuur zijn omdat ze de huidige maatschappij artificieel vindt. Ze leeft veganistisch en zweert bij rode bonen burgers, die ze biologisch kweekt. Monika was in een vorig leven een carrièrevrouw. Ze was kabinetschef van de minister van werk.

Jaap & Riet komen uit Uddel bij Apeldoorn. Ze zijn broer en zus. Ze zijn zeer streng calvinistisch. Jaap is stiekem oversekst. Hij probeert zijn homoseksualiteit te verbergen, maar is hier helemaal niet succesvol in. Riet is de zus van Jaap. Ze is heel spontaan, typisch Hollands en bemoeit zich met alles. Ze is het gezicht van een bekend biologisch rode bonenmerk. In de reclames zegt ze “Ik ben Riet van Rode Bonen! Rrrrr... Rode Bonen.” Jaap en Riet komen toevallig aan, want zij waren een flinke boswandeling aan het maken na een dagje winkelen in Antwerpen.

Yannick is een IT’er. Hij heeft een dwangneurose. Hij wil constant aan stopcontacten en lichtschakelaars likken. Daarom hebben zijn ouders gereageerd op de oproep van Monika op het forum van www.terugnaardenatuur.be. Hij staat zeer kritisch tegenover alles wat met multimedia en IT te maken heeft. Hij is echt een vakidoot. Hij is nogal opvallend vrouwelijk.

Cindy en Wendy zijn twee vriendinnen die gestart zijn met een paleodieet. Daarna zijn ze als echte holbewoners gaan leven in Marcassou. Ze zijn tegen het kapitalisme. Daarom maken ze Marcassouworsten die ze verkopen in supermarkten. De winst verbranden ze zodat de Belgische economie beschadigd wordt. Of is dat iets wat ze de mensen van EDEN wijsmaken? Misschien hebben ze wel heel andere plannen? Ze spreken al grommend. Zou dit komen door het te intensieve paleodieet?

DECOR

DEEL 1

Speelt zich af in het ‘Peerdsbos’ (bekend bosgebied nabij Antwerpen). Er staan drie tenten naast elkaar. Voor de tenten een kampvuur met boomstammen (of een bankje).

DEEL 2

Speelt zich af in een bos in de Ardennen. Er worden enkele loofbomen vervangen door naaldbomen. Er komt een grot bij aan de zijkant en een bordje met als opschrift ‘Inwoners: 2. Everzwijnen: 50’.

KORTE INHOUD

Na de kookboeken van Pascale Naessens te hebben gelezen, besluit Monika haar leven helemaal om te gooien. Ze start de beweging EDEN, Elke Dag Echte Natuur. Haar man Mark komt “vrijwillig” mee. Ze gaan leven in de natuur, weg van de gecorrumpeerde maatschappij, helemaal volgens principes die Monika zelf heeft uitgedokterd. Samen met haar man en Yannick, een computernerd die af wil van een verslaving die nogal gênant is, trekken ze naar het Peerdsbos om daar helemaal vrij van technologie te leven. Wanneer de Nederlanders Jaap en Riet na een wandeling in het bos het gezelschap vervoegen en Mark niet echt meewerkt, volgt niet alles volgens Monika’s plan. Zal EDEN een succes worden?

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Marks klaagzang

Mark

(Mark zit mee in de cafetaria van het theater samen met het publiek en bestelt daar een warme chocomelk. Hij wandelt mee met het publiek de zaal in. Mark gaat op het podium staan met zijn warme chocomelk in de hand.)

MARK : Ge vraagt u waarschijnlijk af wat ik hier sta te doen, in het midden van een bos, met een warme chocomelk in mijn hand. *(Korte pauze.)* Nee, we zijn niet op de camping van Tomorrowland. Er zit eigenlijk een heel verhaal achter waarom ik hier in het Peerdsbos in Brasschaat sta.

Het begon allemaal toen mijn vrouw, wie anders, begon te koken met de kookboeken van Pascale Naessens. Pure keuken, puur genieten, pure olijfolie. En dan begon dat mens ook nog eens keramiëschalen en meubels te ontwerpen. Enfin, na een tijd begon ik er al uit te zien als Paul Jambers. Mijn vrouw dacht dat dat kwam doordat we nog niet puur genoeg aten. Er kwam te veel uit een pakske. E311, E330, E340, E627, ...: ik zat precies op de snelweg. En die nummerkes alleen, dat ging nog. Maar toen begon ze op te zoeken wat dat betekende. Dus: dat moest ook weg. Alleen puur natuur. *(Korte pauze)* En toen kwam ze Michel Vandenbosch tegen. *(Korte pauze.)* Na alle E's moesten de dieren er ook aan geloven. Ah, nee, juist niet. Vegetarisch noemen ze dat. Ik dacht: erger kan niet. *(Korte pauze)* Hebt ge al eens van veganisme gehoord? ... Melk? Nee. Eieren? Nee. Olijven uit blik? Dubbel nee. De E's en melkeiwit. Zelfs een ijsje is me niet gegund ... tenzij het van soja is gemaakt. Ge weet wel, die bonen waar ze heelder oerwouden voor uitkappen. Maar dat mag ik niet zeggen, want dan ben ik te extreem.

En dan mocht ik nog van geluk spreken dat ze alleen nog maar bv's was

tegengekomen. Maar lang was me dat geluk niet gegund. Nu weet ik dat het internet levensgevaarlijk is. Daar ontmoet je “zielsverwanten” op sites als www.geenbeestjes.nl. Eerst begint dat met een rode bonen dieet. “RrrrRode Bonen” ... windkracht tien. En nee, daar zitten geen E’s in, want ze is begonnen met die zelf biologisch te kweken. Daar gingen mijn hortensia’s. En weer dacht ik: erger kan niet, want ze was al op een Hollandse site geweest. Ge kunt ook “zielsverwanten” vinden op sites als www.terugnaardenatuur.be. Waar ge dan zélf het initiatief neemt.

Scène 2: Monika bereidt het nieuwe leven voor

Mark - Monika

(Monika komt op met een rode bonenburger.)

MONIKA : Mark, ge hebt uw rode bonenburger nog niet op!

(Mark verschiet en geeft de chocolademelk aan iemand in het publiek. Monika ziet dit niet.)

MARK : *(Cynisch.)* Ge denkt toch ook aan alles, hé.

MONIKA : *(Geeft de rode bonenburger.)* Hier, mijn pijnboompitje.

MARK : Dank u, mijn scheetje. *(Fluisterend naar publiek:)* Letterlijk.

MONIKA : Oh, pijnboompitje, ge hebt de tentjes opgezet! Precies zoals ik het wou! Heb ik nu aan alles gedacht? Tenten? *(Telt.)* 1, ... 2, ..., 3, ... Check. Rode bonen? *(Trippelt naar de achterkant van een tent. Verstoopt zich even achter een tent en piept dan boven de tent uit.)* Check! *(Trippelt naar een andere tent. Verstoopt zich even achter een tent en steekt dan een Brittafilter boven tent.)* Britta ... Check!

MARK : *(Neemt een hap van de rode bonenburger.)* Airco ... check! *(Neemt nog een hap van de rode burger en kijkt dan ongemakkelijk.)* Toilet?

MONIKA : Oeps! Ik wist dat ik iets vergeten was ...

(Mark loopt af. Monika trippelt naar haar tent en neemt het boek “50 tinten grijs” en laat het aan het publiek zien.)

Boek ... *(Verlegen lachje.)* ... Check!

(Vanuit de coulissen wordt een vogel met een brief op het podium gegooid.)

Oh, een vogel. *(Rent er naartoe en pakt de vogel liefdallig op.)* Oh, hij heeft een briefje vast. Ik zal het eens lezen ... *(Leest voor.)* Beste Monika, met spijt in het hart delen wij u mee dat wij ... Allé, dat is ook spijtig. *(Rolt het briefje terug op.)* Waar moet ik dat nu gooien? Er is hier geen vuilbak. *(Pauze. Daarna een eureka-gevoel.)* Ik schrijf gewoon een antwoord terug. *(Neemt een pen uit haar zak en schrijft een antwoord. Daarna bevestigt ze het briefje terug aan de vogel.)* Allé, vogeltje, vlieg maar terug naar huis. *(Gooit de vogel in de coulissen.)*

(Scène loopt door.)

Scène 3: Yannick arriveert

Mark – Monika - Yannick

(Yannick komt op. Hij draagt een felgekleurde ribfluwelen broek, een wit hemd met daarover een roze debardeur en een zeer opvallende das. Zijn haar zit zeer strak. Hij draagt een bril.)

MONIKA : *(Wijst naar Yannick.)* Zeg, gij moet zeker Yannick zijn.

YANNICK : Hoe weet gij dat?

MONIKA : Ge kunt er niet naast zien. Vrouwelijke intuïtie. In ieder geval: welkom in EDEN, Elke Dag Echte Natuur. Leven in zijn puurste vorm.

YANNICK : Amai zeg, gij hebt daar een heel marketingcampagne rond ontwikkeld. Heel de Bredabaan hangt vol met posters. Ik kon het ook niet missen eigenlijk, al die

pijlen naar hier. Het verbaast mij dat het Peerdsbos nog rechtstaat met al dat papier dat gij hebt gebruikt.

MONIKA : Die affiches zijn niet gemaakt van papier. Die zijn gemaakt van het restproduct van mijn heerlijke rode bonen burgers. Zelf gemaakt.

(Mark komt terug op met een emmer.)

MARK : Hier schat, nog wat restproduct.

MONIKA : *(Opgewekt.)* Dank u! Dan hebben we vanavond al een kampvuur.

MARK : *(Schudt Yannick de hand.)* Aangenaam, ik ben Mark. Zijt gij hier vrijwillig naartoe gekomen?

YANNICK : Ja.

MARK : En niet gedrogeerd of zo?

YANNICK : Nee.

MARK : Dan moet er met u wel iets heel ergs aan de hand zijn. Is dit een wanhoopsdaad?

MONIKA : Allé, Mark, wat zegt gij nu? Wij zijn hier toch allemaal vrijwillig.

MARK : Volgens de principes van Mao Zedong wel ja. Nu dat ik erover nadenk klopt dat helemaal, alleen is het rode boekje vervangen door rode bonen.

YANNICK : Ik heb dat van mij bij. *(Zwaait met het boekje van De Voorzorg.)*

MONIKA : Dat heb jij hier niet nodig, Yannick. Geen moderne kapitalistische beschaving in ons midden. De verzorgingsstaat is een illusie.

MARK : Ons AZ Monika.

YANNICK : Nee, ik ga altijd naar de Klina. Dat is hier trouwens in de buurt. Dat is nog van de tijd dat ik bij mijn ouders woonde. Die wonen hier vlakbij. *(Wijst naar een boom.)* Daar voorbij, de vierde boom links en dan de vijfde naar rechts en dan is het altijd rechtdoor.

MARK : Dat is interessant om te weten. Zijn dat wat sympathieke mensen, uw ouders?

YANNICK : Nee, die hebben mij buiten gezet.

MONIKA : Maar dutske toch. Ik zal voor u straks een cocon maken voor in uw tent, dan kunt ge terug naar de geborgenheid van de baarmoeder. En als ge er aan toe zijt, kunnen we een familieopstelling construeren. Dat hebben wij ook al gedaan, hé, Mark.

MARK : Toen ben ik te weten gekomen dat uw schoonmoeder een tang was. Ja, blijkbaar zoek ik dat ook in mijn partners. Maar nu serieus, Yannick, waarom hebben uw ouders u buiten gezet? Ge moet dat niet vertellen als ge dat niet wilt hoor, jongen.

YANNICK : Ik kan er maar beter open en eerlijk over zijn.

MONIKA : Laat me raden: in de puberteit komt er een periode waarin alle zekerheden in je leven verdwijnen en je op zoek moet gaan naar jezelf. De vaste waarden en normen waar je je altijd aan vastklampte, voelde je van onder je voeten wegschuiven. Niet eerder ontdekte gevoelens kwamen oprukken. Deze gevoelens zorgden voor een periode van grote onzekerheid en instabiliteit. Toen je er eindelijk uitkwam durfde je de grote stap zetten: je ware innerlijke zelf presenteren aan je ouders. Maar in hun traditionele leefwereld, aangeleerd door de gecorrumpeerde maatschappij, wilden zij dit niet aanvaarden.

YANNICK : Schatteke, ze wisten al bij de echo's dat ik homo was.

(Monika staat met haar mond vol tanden. Mark pakt Yannick bij de schouder.)

MARK : Wij gaan nog goed overeen komen.

MONIKA : Yannick, ik zal jouw maaltijd gaan bereiden. *(Gaat af.)*

MARK : Ik ben niet echt zeker, maar ik heb een sterk geurend vermoeden dat het een rode bonenburger gaat zijn. Maar nu serieus: Wat komt een weldenkende mens als gij hier doen?

YANNICK : Mijn ouders hebben mij buiten gezet.

MARK : Dat moet ge mij toch eens nader uitleggen.

YANNICK : Als prachtige foetus in mijn moeders baarmoeder leefde de navelstreng zijn eigen leven en zag hij blijkbaar liever smurfen dan mensen en besloot hij op een goede dag zich rond mijn nek te wringen tot ik blauw zag. Ik werd dus geboren als smurf. Daarvan heb ik mijn concentratiestoornissen.

MARK : Da's toch niet zo erg.

YANNICK : Dat is nog niet alles. Maar het volgende blijft onder ons.

MARK : Er is hier nogal veel volk om het door te vertellen.

YANNICK : Dat is wel serieus, hé.

MARK : Ik zal het niet doorvertellen.

YANNICK : Ik was een computer aan het herstellen van een collega die een computertoren tegen de grond heeft getrokken door achter een usb-kabel te blijven hangen. Typisch! Ik dacht dat ik dat ding gerepareerd had. Ik wou dus testen of ik hem kon aanzetten. Kreeg ik daar ineens een immense stroomstoot. Dat was zo'n zalig gevoel. Sindsdien heb ik de oncontroleerbare dwang ...

(Monika komt op met drie rode bonenburgers.)

MONIKA : Hier ben ik met het welkomsteten. Alsjeblieft, Yannick. *(Geeft Yannick een rode bonenburger.)* Alsjeblieft, mijn pijnboompitje. *(Geeft Mark een rode bonenburger.)*

MARK : Dank u, dat hadt ge echt niet moeten doen. *(Naar publiek.)* Maar echt niet, hé.

MONIKA : *(Heft de rode bonenburger in de lucht met twee handen.)* Lichaam van Gaia.

MARK : Amen.

MONIKA : *(Geïrriteerd.)* Dat doet gij elke keer! *(Herpakt zich.)* Opnieuw. *(Heft de rode bonenburger in de lucht met twee handen.)* Lichaam van Gaia.

MARK : *(Onverschillig.)* Om Mane Padme Hum. Om Mane Padme Hum.

(Op de achtergrond begint spirituele muziek te spelen.)

MONIKA : Smakelijk eten!

YANNICK : Smakelijk!

(Monika eet de rode bonenburger met veel smaak op, Mark met een lang gezicht en Yannick wat dromerig.)

(Zachte fade-out.)

Scène 4: De eerste ochtend

Mark – Monika - Yannick

(Het is nog donker. Tijdens de scène wordt het lichter en lichter. Mark sluipt uit zijn tent en gaat af. Na een tijdje begint Monika in de tent te roepen naar Mark.)

MONIKA : Mark? Mark! *(Steekt hoofd uit de tent.)* Mark? *(Komt uit de tent.)* Mark? *(Loopt rond de tent.)* Mark? *(Heft een steen of een struik op en kijkt eronder.)* Mark? Ah nee, dat kan niet. Allé, waar is die nu? *(Pauze.)* Yannick? *(Pauze.)* *(Naar publiek)* Die slaapt nog, hé. Ja, die slaapt nog. Wat moet ik nu doen? Even overleg plegen met mezelf. Zou ik hem onderbreken in zijn natuurlijk slaappatroon of niet? Hij moet natuurlijk gewoon worden aan het ritme van de natuur. Dus, ik moet hem wekken, want het is licht. *(Sluipt naar de tent van Yannick. Ze doet heel voorzichtig de tent open en steekt haar hoofd binnen.)* Yannick!!!!!!! *(Yannick reageert niet.)* Allé. *(Wijzigt strategie en probeert hem op zachte moederlijke manier te roepen.)* Yannick ... Yannick ... Yaaaanick ... opstaan ...

(Mark komt op met een zak van de bakker met daarin koffiekoeken. Hij ziet Monika staan en gaat achteruit naar een boom. Hij verstoopt de zak. Daarna sluipt hij stil naar Monika en gaat achter haar staan.)

MARK : *(Op zachte moederlijke manier.)* Monika ...

(Monika slaakt een gil.)

YANNICK : Oké, oké, ik kom al! Ge moet daar niet voor roepen, hé.

MONIKA : Het is voor je eigen bestwil. Zo geraak je gewoon aan het ritme van de natuur.

(Yannick komt uit de tent met een duidelijk ochtendhumeur.)

Voor we aan het ontbijt beginnen gaan we ons eerst aarden. *(Zet zich in een yoga-*

achtige houding.) Ohm

(Yannick kijkt slaperig naar voor. Mark kijkt bedenkelijk naar Monika.)

Allé, mannekes. We moeten de zon groeten.

MARK : Waarom? Ze groet mij al.

MONIKA : Zegt dan hallo terug.

MARK : *(Steekt zijn hand op.)* Hallo zon!

YANNICK : Wat is nu eigenlijk de bedoeling? Ik kan er niet aan uit.

MONIKA : Het leven is een wonder. We moeten elke dag koesteren als een geschenk.

Daarom dank ik de zon omdat ze het licht in ons leven brengt en onze harten doet stralen van innerlijke vreugde.

YANNICK : Ah ja.

MONIKA : We doen het opnieuw. Nu allemaal samen in harmonie. Allereest verbinden we onze geesten met elkaar. Voel de spirituele energie van uw buur op u afstralen en beeld uzelf in dat we diepgeworteld in de grond zitten en reikend naar de hemel. *(Gaat in pose staan.)* Kom naast mij staan, neem mijn hand vast en zet een stap naar voor.

MARK : Allé dan. Kom Yannick.

(Yannick en Mark nemen Monika's hand vast en kijken glimlachend naar elkaar.)

Van voor naar achter, van links naar rechts, van boven naar onder, ...

MONIKA : *(Geïrriteerd.)* Dat doet gij elke keer! *(Herpakt zich.)* Opnieuw.

MARK : De Marie-Louise gaat op en neer, ze gaat dwars door de woeste orkaan. *(Stopt met zingen.)* Dat helpt, ik krijg ook een filosofisch moment.

MONIKA : Echt?

MARK : Ja, mijn darmstelsel doorstaat elke dag een woeste orkaan.

MONIKA : Hoezo?

MARK : Er komt een orkaan op. *(Loopt af.)*

MONIKA : En hoe staat gij er nu bij? Precies een zak gepelde bonen.

YANNICK : Gij hebt precies echt dat ochtendritueel nodig. Zo'n humeur.

MONIKA : Ik ga het eten maken! *(Gaat af.)*

YANNICK : Dan kan ik nog efkes gaan slapen. *(Kruipt in zijn tent en doet ze dicht.)*

(Scène loopt door.)

Scène 5: Jaap en Riet

Mark – Monika – Jaap - Riet

(Riet komt op.)

RIET : Jaap! Jaaapie! Kom gauw!

(Jaap komt op.)

JAAP : Ja, Riet.

RIET : Kijk nou! Toch enig. Tentjes. Zomaar, in het wild neergezet.

JAAP : Ons sprookjesbos in de Efteling is toch mooier.

RIET : *(Gaat kijken in de tent van Yannick.)* Nou, deze trol is al enger als die in de Efteling.

JAAP : *(Gaat ook kijken.)* Nou ... Ik vind het best een, een mooie ... trol.

(Monika komt op met rode bonenburgers.)

MONIKA : Hier ben ik met het ontbijt. *(Ziet Riet en Jaap.)* Yannick?

JAAP : Nee, Jaap.

RIET : En Riet!

MONIKA : Riet? *(Enthousiast.)* Riet!

RIET : Dat is mijn naam.

MONIKA : Van Rode Bonen?

RIET : Inderdaad. Riet van Rrrrrrode Bonen. Dat ben ik.

MONIKA : Ik ben uw grootste fan! Ik heb al uw producten gekocht! Letterlijk!

RIET : Nou, dat moet je mij toch even verklaren dan.

MONIKA : Wel, ik ben naar uw magazijn gegaan en heb elk blik gekocht dat er stond.

JAAP : *(Fluistert in Riets oor.)* Nou, dat is ook behoorlijk van ... het blik gerukt.

RIET : Nou vroegen mijn broer Jaap en ik ons af ...

JAAP : ... wat die tentjes hier doen.

MONIKA : Wel, enkele maanden geleden ben ik beginnen koken volgens de principes van Pascale Naessens om een gezonder voedingspatroon te volgen. Maar dat hielp niet, want mijn man begon eruit te zien als Paul Jambers. Toen ben ik heel mijn leven in vraag beginnen te stellen en de etiketten van ons voedsel beginnen lezen. Toen kwam ik tot de constatacie dat de maatschappij rot is tot op het bot. Om een lang verhaal kort te maken: de enige uitweg was EDEN.

RIET : Nou breekt mijn klomp.

JAAP : Zijn we hier terechtgekomen in een religieuze sekte.

(Mark komt op met in elke hand een rode boon.)

MARK : *(Steekt één boon omhoog.)* Sjaloom! *(Steekt de andere boon omhoog.)* Sjaloom!

MONIKA : *(Geïriteerd.)* Mark, alstublieft! Gedraagt u! Trouwens, van waar hebt ge die bonen?

MARK : Dat wilt ge niet weten.

RIET : Nou, laat ons niet op onze honger zitten.

MARK : Hier ... een rode boon.

RIET : Oh nee, dank je wel. We hebben net een heerlijk ontbijtje gehad in dat leuke boerderijtje daar op het einde van de weg.

MONIKA : Boerderijtje?

MARK : Scheetje, ge waart net aan het uitleggen waar EDEN voor stond.

MONIKA : Oh ja, dat is juist. Elke Dag Echte Natuur. Leven in zijn puurste vorm.

RIET : Nou, dus jullie leven hier en niet meer in de stad.

MONIKA : Inderdaad, weg van de gecorrumpeerde maatschappij.

JAAP : Dus, eigenlijk zoals God het wil.

MONIKA : Dat kunt ge zo stellen, ja.

RIET : Nou, enig. Terug naar de natuur met rrrrode bonen. Nou, ik blijf!

JAAP : *(Kijkt naar de tent van Yannick.)* Nou, dan blijf ik ook.

MONIKA : Het toeval wil dat ik nog een tent vrij heb. *(Wijst naar de lege tent.)*

RIET : Nou, Nederlandse efficiëntie in België.

MONIKA : Ontbijten jullie mee?

RIET : Nee, maar doen jullie maar. Kunnen wij ons lekker installeren. Kom, Jaap, we gaan ons tentje inspecteren.

(Jaap gaat naar de middelste tent.)

Nee, Jaap, niet die tent, die andere daar.

Licht uit

Scène 6: De eerste nacht

Mark – Monika – Yannick – Jaap - Riet

(Het licht in de tent van Yannick gaat aan. Yannick komt naar buiten met een rol verlengkabel. Hij gaat achter een struik staan en hij rolt de verlengkabel stiekem af tot in de coulissen. De kabel moet voor een deel op het speelvlak liggen. Dan gaat het licht in de tent van Jaap en Riet aan. De twee nemen een liedbundel vast en beginnen te zingen (Lied uit liedbundel Vergadering van Gelovigen). Het licht in de tent van Mark en Monika gaat aan. Monika briest naar buiten.)

MONIKA : Weten jullie wel hoe laat het is? De maan roept ons op om te gaan slapen!
Met jullie gezang verstoren jullie het ecosysteem!

MARK : Ik denk dat ge nu officieel alle eekhoorns uit het bos hebt gejaagd.

MONIKA : Maar ... we moeten ons natuurlijk slaappatroon terug ontdekken. We moeten ons laten leiden door de impulsen die de natuur ons schenkt. Yannick is al in een verder stadium dan wij. Hij slaapt al vredig. *(Loopt naar Yannick zijn tent.)* Hé, Yannick? ... Yannick? Waar is Yannick?